

Подигравачи тѣ ся умразни отъ сѣкого; ако нѣкога увеселяватъ, още по често уморяватъ, разгнѣватъ и смуцаватъ.

#### ПРАВИЛО. IV.

За погрѣшки те кои то струваме кога приказваме безъ размишленіе.

Да приказваме безразсудно е за сѣкакви работи безъ да внимаваме що то речеме, да приказваме кога то треба да мѣлчиме, или да думаме безполезни работи. Треба, споредъ Святый Павелъ, сички те ни думи да ся содружени со съ добрына, посолени со съ соль та на мудрость та, за да не произнасяме никаква дума безъ да знаеме защо и какъ я произнасяме; и да приказваме за онова кое то знаеме, и да мѣлчиме за което не знаеме.

Кога то нѣкой рѣче лоши думи, не треба да му отговаряме со съ групость; но треба да ги обжрниме на смѣхъ, или да мѣлчиме, или да ся оттеглиме.

Треба, повече да слушаме а по малко да говориме со съ разумни старци и учени хора.

Още е смѣшно да приказваме, непрестанно за своите си работи, за себѣ си, за щастіе то си, да ся оприличаваме на нѣкого много е срамотно.

Не треба нѣкога да приказваме безполезно за кого да е, още повече да не хортуваме умразно.

Едно безумство е или злообношеніе, да викаме нѣкого по пѣтища та, отъ прозорець-тъ или отъ сѣлба та.

Кога то не можеме да тжрнимъ подиграванія та, треба да не собираме со съ дружина, или треба да мѣлчиме и да не смуцаваме други те со съ уплакванія та си.